

הצהרה של הנציגה העליונה/ סגנית הנשיא פדריקה מוגריני לרגל יום הזיכרון הבינלאומי לשואה

הצלוקת הבל-תימחה, זו שהותירה השואה בכל אירופה, צרובה היום – ותמשיך לעד להיות צרובה – בזיכרון הקולקטיבי שלנו. כפי שאמר אלי ויזל, "לשכוח את השואה הוא להרוג פעמים".

עם חלוף הזמן, אנו חולקים אחריות לזכור את השואה, לבכות את קרבנותיה, להמשיך לתמוך במאמצים הבלתי נלאים של הניצולים לשמר את הזיכרון.

זוהי אחריותנו לא רק כלפי העם היהודי; זוהי אחריותנו כלפי האנושות, כלפי הדורות הבאים, כלפי אירופה עצמה. אם נשכח את ההיסטוריה האפלה של היבשת שלנו, אנחנו עלולים למצוא את עצמנו ממעיטים בחשיבות המכרעת שיש לשימור השלום, האחדות והרבגוניות בקרבה.

עלינו להיות כנים מספיק כדי להודות שיותר משבעים שנים אחרי השואה, האנטישמיות עודה נוכחת בתוך האיחוד האירופי "המתורבת" שלנו. לא פחות נוכחים ממנה הם הפחד מפני רבגוניות, הפיתוי לחפש אחר שעירים לעזאזל בעתות קשות, במקום לשקוד על דרכים לעשותן פחות קשות, עבור כולם.

מחובתנו להבטיח כי דורות ההווה והעתיד יהיו מודעים לשורשי השואה. הבנת הרשע, והקלות הגדולה כל כך שבה הוא חדר אל תוך החברות שלנו, היא הצעד הראשון למניעת עלייתו, שוב, של שלטון הרשע.

בתור אזרחים אירופיים ומוסדות האיחוד האירופי, אנחנו שותפים לפחדים ולחששות של יהודים אירופיים רבים כל כך. מדינותינו מגבירות כמתבקש את אמצעי הביטחון, אך מדובר בראש ובראשונה במערכה המתנהלת בלבבות ובמחשבות נגד האנטישמיות ונגד כל סוג של אפליה על בסיס אמוני או אתני.

בהנציחנו את השואה, אנחנו חולקים גם כבוד לכל חסידי אומות העולם שלא נכנעו לפחד ולאידיאולוגיה של התקופה. הם לא רק הצילו רבים ממוות, אלא שימרו את התקווה ביכולתה של האנושות לנצח.

עלינו ללמוד מהם בזמנים הקשים העוברים עלינו, ולהנחיל לדורות הבאים את זיכרון הרשע כמו גם את גבורתה של האנושות.